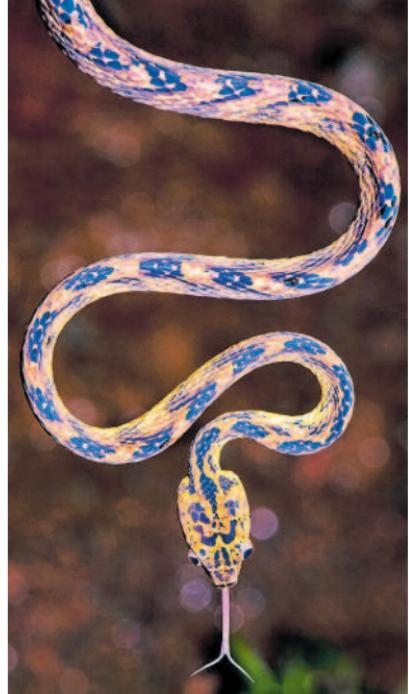

ಒಮ್ಮೆಲೇ ನುಗ್ಗಿ ಬರುವ ಅಪಾಯ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸದನಾಗಿ ವಳಿಲು ಹೋಗಿ ಮತ್ತಾಡೆ ಬಿದ್ದ ಘಟೆತಿಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕೆವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿಗುವ ಹಾವುಗಳ ಚಿತ್ತ ತೆಗೆಯುವುದು ಕೊಂಚ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ. ಮುಳಗಾಲದಲ್ಲಿಂಥೂ ಕ್ಯಾಮೇರಾವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಾವಿನ ಭಯವನ್ನೂ ನಿಬಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಫ್ ಬಳಿಸಿ ಪಟ ತೆಗೆಯುವುದು ದುಸ್ಖಾಹನ ಕಸಬು.

ಕಾಲೀಂಗ ಸರ್ಪಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಗ್ರ ಎಂದರೆ ನಾಗರಹಾವು. ಇದು ಕಾಲೀಂಗದಮ್ಮೆ ಸೌಮ್ಯವಲ್ಲ. ನೆಗೆದು ಕಚ್ಚಲೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸತ್ತಿರುವುದು ಇದರ ಕಡಿತದಿಂದಲೇ. ಮುಳಗಾಲ ಶುರುವಾದರೆ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲಬಾರ್ ಹಿಟ್‌ವೈಪರ್ ಎಂಬ ಹಾವಿನ ಓಡಾಟ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗುಣಿ ಮಂಡಲ, ಹಷಟ್ಟೆ ಹಾವು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಡಿಕೆ ಹೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳುಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಒಳ ಸುಶೀಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ಇದು ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ, ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಧೆ ಕೊಡುವ ಉರಗ.

ತಃ ಪ್ರಭೇದದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಲವಾರು ಹಾವುಗಳಿವೆ. ನೋಡಲು ಚೆಕ್ಕಿಗಾತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪಕ್ಕಾ ವಿಷಕಾರಿ. ಸುಮನ್ನ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಆಪಕೂಪು ವಾರ ತಿಂಗಳ ತನ್ನ ಬೇಳೆಗಾಗಿ ಕಾಯುವ ತಾಳ್ಳೆ ಇಡಕಿತ್ತದೆ. ಹಳದಿ, ಕಂಪು, ಹಸಿರು, ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಗೋಧಿ ಬಣ್ಣದ ಇದರಅನೇಕ ತೆಗೆಗಳು ಮಲೆನಾಡಿನೊಂದಲು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಇವುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಪ್ರೋಟೋ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಸದಾ ಜೀವ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಸೋ ಲೆನ್ಸೋ ಬಳಿಸಿ ಇದರ ಚಿತ್ತ ತೆಗೆಯಲು ಹತ್ತಿರ... ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿದೇ ಬೇಕಲುವೇ?

ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿಷಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಹಾವುಗಳು ನೋಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ರಾತ್ರಿ ಸುರಿಯುವ ಮುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಧ್ವನಿಕರೆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣು ಹಾವಿನ ಚಿತ್ತ ಮರಯಲಾಗದ್ದು. ಅದು ತನ್ನ ಸಿಳ್ಳ ನಾಲಿಗೆ ಹೇರ ತೆಗೆಯುವ ತನಕ ಕಾಯುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಗೋಳು. ಅಂಥದ್ದೊಂದು ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಹಷಟಕಿಸುವುದು ಧಾಯಾಚಿತ್ತಕಾರರ ದೊಡ್ಡ ಕನಸು. ಅಶೋಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆ ಎಂಬ ಹಾವು ಕೂಡ ವಿಷವಲ್ಲದ ಮೋಹಕ ಬೆಳವಿ. ಇದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕು ನಮ್ಮೆನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಬಲ್ಲವ್ವು

ಪರಿಚಿತ. ಮಲೆನಾಡಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಗುವ ಗ್ರೀನ್‌ನೋ ವ್ಯೇನ್ ಸ್ನೈಲ್‌ ಹಸಿರೆಲ್ಗಳ ನಡುವೆ ಇರಬಲ್ಲ ಖಡಕ್ ಬೇಳೆಗಾರ ಜೀವಿ. ಕಡು ಹಸಿರೆ ಖಡಕಲ್ಲಿ ತಃ ಹಾವು ಇದ್ದರೂ ಬೇಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಕಪ್ಪ. ಹೆಚ್ಚು ಉಪದ್ರವಲ್ಲದ, ತೀವ್ರ ವಿಷಕಾರಿಯಲ್ಲದ ತಃ ಸೌಮ್ಯ ಹಾವುಗಳನ್ನೂ ಜನ ಅಪಾಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡೇ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಹಾವು ವಿಷದ್ದು ಯಾವುದು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗುರುತಿಸುವ ಮೋದಲೇ ಸಾಯಿಸಿ ಬೀಡುವುದು ಜನರಿಗೆ ಸಲೆನು ಎನಿಸಿಕೊಣ್ಡಿದೆ.

ಆಗಸದೆತ್ತರದ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತು ನೆಲದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ತ್ರಿಸ್ಯೋಪಲೀಯಾ ಒನಾಂಟಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಹಾವೋಂದಿದೆ. ಇದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಬಲ್ಲ ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ಜೀವಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವ ತವಕ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಇತ್ತು. ಎತ್ತರದ ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಥಂಗನೆ ಕೆಳಗೆ ಜೀಗಿಯುವ ಇದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಅಲ್ಲಾಡದ ಜಾಗಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ನಾ ಕಂಡ ಅತಿ ಸುಂದರ ಮೈಮಾಟದ ಚಲುವಿನ ಬಳ್ಳಿಯಿದು. ತೇಜಸ್ಸಿಯವರ ಕರ್ವಾಚೋ